

LEKCIJA 2.1 METODOLOŠKI PRISTUPI U GLOBALNOM OBRAZOVANJU

Neke od osnovnih principa globalnog učenja imat ćete priliku upoznati na sljedećim stranicama. Budući da globalno učenje poziva, ohrabruje i u određenoj mjeri zahtijeva od pojedinca da razmisli o vlastitom položaju u društvu, o tome kako se odnosi prema drugim bićima, ne postoji lak i brz način da se stvarno shvati globalno učenje u smislu da ga možemo lako integrirati. Neki metodološki principi za naše aktivnosti i sav posao je završen. Globalno obrazovanje je transformativan, dugoročan, ali nagrađujući proces. Ne nudi brza rješenja za složene globalne i lokalne probleme.

Međutim, uvijek možemo početi s malim, ali važnim koracima koji na kraju dovedu do promjene na bolje. Možda primjeri u nastavku mogu podržati ljude da se kreću od naivne nade ka skeptičnom optimizmu i etičkoj solidarnosti gdje učimo da se suočimo s čovječanstvom. I da se suočimo sa svijetom i našim mjestom u njemu bez straha i sa hrabrošću i snagom da prođemo kroz poteškoće i nelagode suočavanja sa našim prošlim naslijeđem i sadašnjim nejednakostima kako bismo pluralizirali mogućnosti zajedničkog života u sadašnjosti i budućnosti. Jedna od metodologija objašnjenih i predstavljenih u nastavku (HEADS UP) može vam, na primjer, pomoći da započnete razgovore o lokalnim/globalnim inicijativama (dokumentarci, kampanje, nastavni resursi, itd.) koje mogu nenamjerno reproducirati sedam problematičnih povijesnih obrazaca razmišljanja i odnosa koji su objašnjeni u HEADS UP modelu.

Početni kit za uroniti u globalno obrazovanje:

- Naučite da odučite (zaboravite naučeno): naučite da percipirate da je ono što neko smatra neutralnim i objektivnim perspektiva, i da je povezano sa tim odakle neko dolazi ekonomski, društveno, historijski i kulturno (dekonstrukcija: čini vidljivim porijeklo i skrivene planove uzimanja za- odobreni koncepti).
- Učenje direktno od onih koji žive na marginama mainstream društva apsolutno je nešto što treba uzeti u obzir kada se želi razviti nova partnerstva i inovativne obrazovne ili druge prakse.

Metodologije:

a.) Mikro-makro pristup

Glavni oblici mikro-makro pristupa su:

- Od lokalnog ka globalnom, tj. od zagađenja ili siromaštva u lokalnoj sredini, prelazeći na globalne dimenzije ovih problema, a zatim nazad na lokalni nivo („glokalizacija“).
- Od ličnog ka kolektivnom, tj. kroz lične priče i iskustva učesnika multikulturalnog globalnog obrazovanja, učenje o realnosti migracija na kolektivnom nivou.
- Od emocionalnog ka racionalnom, odnosno od emocija koje izazivaju narativi o pomenutim migracijama na individualnom nivou, prelazeći na istraživanje opštih aspekata problema migracija.

b.) Analiza snage

Razumijevanje globalnih procesa i izazova uključuje identifikaciju i povezivanje različitih dionika na osnovu moći i profita ili dobrobiti ljudi i okoliša. Širom svijeta, svaki pojedinac, ovisno o mjestu u kojem je rođen i svojoj etničkoj grupi i društvenoj klasi, ima različit pristup resursima, mogućnostima, izborima i mogućnostima da utiče na odluke o podjeli resursa i bogatstva. Moramo sebi postaviti sljedeća pitanja: Koga briga, koga pogađa problem? Ko ima moć da to riješi? Zašto? Ko posjeduje resurse? Ko su saveznici ili protivnici? Koja može biti moja uloga u promjeni situacije?

c.) HEADS UP

HEADS UP je postao obrazovno sredstvo za podršku angažmana s lokalnim i globalnim inicijativama za rješavanje socijalne i ekološke pravde. U skladu s pristupima kritičke pismenosti, zasniva se na principima da, ako želimo raditi u pravcu ideala pravde, moramo bolje razumjeti društvene i istorijske sile koje nas povezuju jedni s drugima. On predlaže da ako obrazovanje treba da pripremi ljude da se bave složenošću, pluralnošću, nejednakošću i neizvjesnošću naših međuzavisnih života na konačnoj planeti, moramo proširiti naslijeđe mogućnosti koje smo naslijedili. Stoga moramo razumjeti i učiti iz ponavljanih istorijskih obrazaca grešaka, kako bismo otvorili mogućnosti za nove greške. Potrebne su nam i složenije društvene analize koje priznaju da ako razumijemo probleme i razloge iza njih na pojednostavljen način, možemo učiniti više štete nego koristi.

- moramo prepoznati kako smo upleteni ili saučesnici u problemima koje pokušavamo riješiti: kako smo svi mi dio problema i rješenja (na različite načine)
- trebamo imati na umu da su paraliza i krivica koje možemo osjetiti kada se počnemo baviti kompleksnošću pitanja nejednakosti samo privremeni jer mogu proizaći iz našeg vlastitog obrazovanja/socijalizacije u zaštićenim/zaštićenim sredinama, što stvara želju za stvarima biti jednostavan, lak, sretan, uređen i pod kontrolom.

Hegemonističke prakse (jačanje i opravdavanje statusa quo)

Etnocentrične projekcije (predstavljaju jedno gledište kao univerzalno i superiorno)

Ahistorijsko razmišljanje (zaboravljanje uloge istorijskog nasleđa i saučesništva u oblikovanju aktuelnih problema)

Depolitizirane orijentacije (zanemarivanje utjecaja neravnoteže moći i delegitimiziranje neslaganja)

Sebične motivacije (uloženo u herojstvo samo-čestitanja)

-

U-Jednostavna rješenja (nudeći brza rješenja za „dobar osjećaj“ koja ne rješavaju osnovne uzroke problema)

Paternalističke investicije (traženje 'hvala' od onih kojima je 'pomogla')

VIŠE NA TEMU I DALJA RAZMIŠLJANJA:

HEADS UP alat je detaljno objašnjen [ovdje](#) (ENG)

Izvor: http://www.oregoncampuscompact.org/uploads/1/3/0/4/13042698/andreotti_-_preface_-_critical_literacy_org_-_headsup_1_.pdf